

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a členov JUDr. Emila Bdžocha, JUDr. Pavla Farkaša, JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **Ing. J. P.**, pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, vedenej na Špeciálnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK 1 Tš 6/2006, na neverejnom zasadnutí konanom 10. augusta 2009 v Bratislave o dovolaní obvineného Ing. J. P. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. júna 2008, sp. zn. 1 Toš 16/2007 rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Ing. J. P. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku z 18. apríla 2007, sp. zn. PK 1 Tš 6/2006 bol obvinený Ing. J. P. uznaný za vinného z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

dňa X. v presne nezistenom čase v Č. na Mestskom úrade vo svojej kancelárii a dňa X. asi o X. hod. v Ž. v O. C. D. v C. v kaviarni ako primátor a zároveň štatutárny orgán mesta Č. najprv žiadal úplatok v bližšie neurčenej výške, neskôr vo výške 1,5 milióna Sk pre seba od konateľa spoločnosti N., s. r. o., Ž. R. Ž. za bezodkladné zaplatenie faktúr č. X. zo dňa X., č. X. zo dňa X., č. X. zo dňa X., č. X. zo dňa X. a č. X. zo dňa X. v celkovej výške 29 852 969,50 Sk, vystavených touto spoločnosťou za vykonanie prác v prospech mesta Č. na stavbe P. P. Č. – S., pričom dňa X. asi o X. hod. v Ž. na ulici

V. O. pred budovou č. X. vo svojom osobnom motorovom vozidle požadovaný úplatok od R. Ž. o výške 1,5 milióna Sk v hotovosti prevzal.

Za to bol obvinenému Ing. J. P. uložený podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov s jeho zaradením na výkon trestu do prvej nápravnovýchovnej skupiny.

Zároveň mu bol uložený aj peňažný trest podľa § 53 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, vo výmere 500 000 (päťstotisíc) Sk a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol mu uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, bol mu uložený aj trest zákazu činnosti výkonu povolania alebo funkcie v orgánoch samosprávy na dobu 5 (päť) rokov.

Odvoly, ktoré proti tomuto rozsudku podal obvinený Ing. J. P., bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. júna 2008, sp. zn. 1 Toš 16/2007 podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Proti tomuto rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podal obvinený Ing. J. P. dovolanie prostredníctvom zvoleného obhajcu. Opieral ho o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. s tým, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku, pokiaľ bol skutok kvalifikovaný ako trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006.

Obvinený v dovolaní na jednej strane, s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. konštatuje, že je treba rešpektovať doposiaľ zistený skutkový stav v konaní pred súdom prvého stupňa. Vzápätí na druhej strane konštatuje, že nemožno súhlasiť s názorom odvolacieho súdu, že v uvedenej trestnej veci možno dospieť k jednoznačnému záveru, že obvinený spáchal žalovaný skutok, keďže dôkazy svedčiacie v jeho prospech spochybňujú a vyvracajú takto vyslovený záver Špeciálneho súdu v Pezinku, ako aj záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu.

V ďalšej časti dovolania obvinený polemizoval so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrenými v napadnutom uznesení vo vzťahu k dôkazom, ktoré usvedčovali obvineného zo spáchania žalovaného trestného činu a vyčítal odvolaciemu súdu, že sa riadnym spôsobom nevyrovnal s dôkazmi, ktoré svedčia proti vyslovenému záveru, že išlo o úplatok a poukázal najmä na zvukovo-obrazový záznam, ktorý bol vyhotovený pred jeho zadržaním a z ktorého vyplýva, že sa obvinený dopytoval svedka Ž., či v pondelok alebo utorok pôjdu spolu, lebo chce dať finančné prostriedky na účely, na ktoré sa dohodli. Ďalej poukazoval na to, že zo zvukovej nahrávky jednoznačne vyplýva, že od svedka Ž. požadoval zmluvy na sponzorské dary a svedok Ž. mu aj odpovedal, že tieto zmluvy má v kancelárii a že ide o úplne jednoduchý návrh zmlúv.

Na základe toho obvinený Ing. J. P. v dovolaní konštatoval, že z uvedených sekvencií rozhovoru vyplýva vôľa z jeho strany prijať finančné prostriedky ako sponzorský dar.

Odvolací súd sa podľa obvineného nevyrovnal so skutkovou a právnou argumentáciou odvolania, ale iba vo všeobecnosti poukázal na dôvody prvostupňového rozhodnutia a nepostupoval v súlade s § 2 ods. 2, ods. 10 a ods. 12 Tr. por.

Obvinený preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým uznesením a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanovení § 160a ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, v jeho neprospech a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. toto uznesenie zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolaciemu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Podľa § 371 písm. i) Tr. por. dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, nie však na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplňovať, prípadne korigovať, len odvolací súd.

Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený, bez ďalšieho, prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorých správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže hodnotiť) bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Dovolacie námietky obvineného Ing. J. P. sa nedotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku, ale naopak, priamo a konkrétne spochybňujú skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa. Obvinený iným spôsobom hodnotí dôkazy a vyvodzuje z nich iné závery a síce tie, ktoré boli podstatou jeho obhajoby, že on si nevyžiadal úplatok, ani peniaze ako úplatok neprijal, ale prevzal ich ako sponzorský dar od konateľa dodávateľskej firmy vykonávajúcej práce v prospech mesta. To sú však iné skutkové závery, z ktorých obvinený vychádza, na rozdiel od súdov oboch stupňov, ktoré sa s touto obhajobou obvineného vyrovnali a odvolací Najvyšší súd Slovenskej republiky výstižne rozobral v napadnutom rozhodnutí, prečo sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že v posudzovanej veci išlo jednoznačne o úplatok.

Dovolací Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že po právnej stránke skutok uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa mohol byť a aj správne bol kvalifikovaný ako trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. a tiež sa stotožňuje so záverom odvolacieho súdu, že mohol byť kvalifikovaný v jednočinnom súbehu aj ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Tr. zák., tak ako mu bolo pôvodne vznesené obvinenie. Odvolací súd vysvetlil v napadnutom rozhodnutí, prečo toto pochybenie prvostupňového súdu nebolo možné napraviť.

Z podobných dôvodov nebolo možné postupovať v neprospech obvineného ani v dovolacom konaní. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. by bol v neprospech obvineného.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 385 ods. 2 Tr. por. dovolací súd ustanovenie odseku 1 nepoužije, ak by dôvod dovolania bol v neprospech obvineného a dovolanie je podané v prospech obvineného.

So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že z podaného dovolania je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. augusta 2009

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Sláva Drgoňová